

یکی مثل ما

ضمیمه نوجوان

شماره ۵۵ ■ ۱۶ اردیبهشت ۱۴۰۰

نوجوان
جام

مینوسادات
آقای نژاد

با تشکر از
عطیه ضربانی

دوباره نوجوان هایی که صدایشان را خرج اهل بیت کرده اند ایستاده با سرود

بگویم به مریگری حکمت... صادقی، از سال ۱۳۸۵ فعالیت هنری اش را شروع کرده است و احتمالا شما هم کارهای زیادی از این گروه در تلویزیون یا فضای مجازی دیده و شنیده اید. گروهی پر از نوجوان های خوش صدا، هنرمند و ان شاء... آینده دار.

«این کار شما خیلی مهم است و باید با قدرت ادامه داده شود و ما امروز در کشور خیلی به سرود نیاز داریم.» شنیدن این جمله لذت بخش است به خصوص وقتی از زبان رهبر کشور به تو گفته شود. چیزی که سال ۹۷ گروه اسرا، وقتی در حضور ایشان اجرا داشتند نصیب شان شده. گروه اسرا به سرپرستی یا بهتر

و برای رسیدن به اهدافش از همین سن بجنبد. امیرمهدی رحمانی، عضو ۱۲ ساله و تازه نوجوان شده گروه اسرا، می گوید: «خوانندگی تنها هدف ما نیست. ولی توی رویاهای همه ما اجراهای قوی وجود داره. البته نباید توی پیچ و خم این راه خسته شیم و بد نیست توی این روزهایی که مربوط به معلم هاست بگم که قدر اونها رو باید دونست و به حرفشون گوش داد و خلاصه از تجربه شون کمک گرفت.»

بد نیست بدانید این بچه های هنرمند خیلی هم به درس و مشق معتقدند و دوست دارند هنرمند باسواد هم باشند. آخرین عزیزی که از میان بچه های خوب گروه سرود اسرا جوابمان را می دهد، امیرمهدی عزیزی است. او می گوید: «درسته ما با هم خیلی رفیقیم ولی سعی کردیم رفاقتمون جوری باشه که برای موفقیت هم دیگه مفید باشیم. شاید باورتون نشه با این که مثل داداشیم واسه هم، باز توی امتحان های مجازی هم به هم کمک نمی کنیم.»

جل الخالق! رفاقت هم رفاقت های قدیم. ولی خب شاید هم همین مدل رفاقت درست باشد. راستی برای تایید این که خیلی به درس شان اهمیت می دهند همین بس که مثلا وقتی یک بار در شبکه امید اجرا داشتند، وسط اجراها نشسته اند پای امتحان؛ بدون هیچ غروندن.

محمدعلی پیرادی می گوید: «برای حل این مشکلات اول سعی می کنیم خودمون با خودمون کنار بیایم؛ آگه نشد، میریم سراغ بزرگتر تا بین مون دوباره دوستی ایجاد کنن.» البته این دوستان از شیطنتهای مناسب سن شان هم غافل نمی شوند و طبق جمله بزرگان که بازی اشکنک داره، سر شکستنک داره؛ به فعالیت خودشان ادامه می دهند.

حالا وقتش رسیده است برویم باریش سفید و قدیمی گروه صحبت کنیم. کسی که با ۱۶ سال سن و ۶ سال سابقه درخشان در گروه سرود اسرا، به عنوان بزرگ گروه شناخته می شود و حرف های مناسب سنش می زند! عرفان اکبری می گوید: «اصلا رابطه بچه ها بروکراسی های موجود بین بزرگترها رو نداره که مثلا چون من قدیمی ترم و وضعم با بقیه فرق کنه، هر قدر هم زمان می گذره اعضای گروه با هم رفیق تر می شن و به قول معروف گنگ گروه بالاتر می ره. (ترجمه: یعنی خفن تر و هم دل تر می شوند)

من که می دانم؛ شما هم می دانید و این روزها با وجود چند برنامه تلویزیونی و همین ضمیمه با حال خودمان، بقیه هم فهمیده اند هر نوجوانی یک آینده اختصاصی خودش را دارد که از رویاهایش شکل می گیرد. برای همین هم حق دارد که نگران آن آینده باشد. البته درستش این است که همین نگرانی را تبدیل به انرژی جنبشی و حرکتی کند

ما آدم ها در ذاتمان علاقه مند به جمع هستیم و دنبال برقراری ارتباطات گسترده تر با دیگران. برای همین یکی از مهم ترین عواملی که باعث پیشرفت ما می شود مهارت کار گروهی است. در مورد ما ایرانی ها می گویند اهل کار گروهی نیستیم. ولی نوجوان های گروه اسرا خلاف این نکته را ثابت کرده اند. امیر حسین ترابی یکی از بچه های گروه می گوید: «توی کار دسته جمعی، نظم و انضباط و درک کردن همدیگه خیلی مهمه. آگه حواست به این باشه که به نظر بقیه هم احترام بذاری و اهمیت کار تیمی رو درک کنی، بقیه کارها هم به خوبی جلو میره!» او یک خاطره هم برایمان تعریف کرد از این که چطور در یکی از شب های ماه رمضان مجبور شدند برای شادی دل مردم و منتقل کردن حس خوب به آنها، همگی زیر باران شدید به اجرای سرود ادامه دهند.

شما مخاطب این نشریه، چه پسر باشید چه دختر، احتمالا با من هم نظرید که قرار گرفتن یک عده پسر نوجوان دور هم در یک فعالیت گروهی اساسا می تواند منجر به بحث و جدال و آخر سر توی سر و کله هم زدن شود. یک جورهایی آرام و قرار گرفتن این تعداد نوجوان پسر در کنار هم چیز محالی است. پسرهای گروه اسرا هم از این قاعده مستثنی نیستند و برای زیاد کردن پیاز داغ مصاحبه هم باید بگویم که آثار ضرب و شتم را در چهره برخی از آنها به وضوح می شود دید!

